

lig op om de soldater, der bliver sendt af sted til den opgave, de bliver pålagt af Folketinget. Det er helt naturligt, som jeg har sagt det tidligere i debatten; vi overholder også anden lovgivning, som bliver vedtaget af et flertal her i Folketinget. Sådan er det nu engang at leve i et demokrati.

Så bør Danmark, som jeg også har sagt det tidligere i dag, gå i front i EU for at placere FN centralt i forbindelse med stabiliseringsindsatsen i Irak igen, når krigshandlingerne er slut. Og vi bør fra dansk side gå i front i forhold til det såkaldte road map, som den danske udenrigsminister har præsenteret under det danske formandskab som bidrag til løsning på Mellemøst-konflikten, så vi kan få en selvstændig palæstiensisk stat, for vi ved jo godt, at meget af årsagen til situationen i hele Mellemøstregionen er den uløste, alvorlige konflikt mellem palæstiensere og israelere.

Det er det, Danmark skal gøre. Vi skal bidrage også humanitært. Vi skal ikke stille os tilfreds med det resultat, der var af Det Europæiske Råds møde i aftes. Europa skal yde mere i forhold til den humanitære indsats både under krigen og efter krigen. Det er det, vi skal gøre.

Vi anerkender selvfølgelig, at Danmark bliver krigsførende herefter; det beklager vi dybt i den nuværende situation på grund af grundlaget og på grund af tidspunktet. Grundlaget er det værste. Tidspunktet er også forkert i forhold til den mulighed, der var for at komme i en anden situation, men det er jo et spor, som regeringen har valgt at gå ud ad.

Til fru Tina Nedergaard i forhold til Saddam Hussein: Mandatet ligger klart – det har udenrigsministeren sagt, også under udvalgsbehandlingen – det er ikke at gå efter Saddam Hussein, det er en afvæbning af Saddam Hussein. Når Saddam Hussein er afvæbnet, bør det internationale samfund naturligvis stille ham for en international domstol for de folkedrab, han har gjort sig skyldig i. Ligesom i forhold til Milosevic, er det den vej, vi skal gå. Vi skal gå efter at få Saddam Hussein stillet for en international domstol og på den måde få ham væk fra sin funktion i Bagdad.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Og så bliver det hr. Flemming Oppfeldt, hr. Henrik Vestergaard, hr. Eyvind Vesselbo, fru Gudrun Laub – og også fru Else Theill Sørensen.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Hr. Frank Jensen sagde i sin tale, at der ikke var så mange, der flyttede sig på grund af argumenterne her i dag.

Når Socialdemokratiet flere gange har henvist til situationen i Norge, henvist til den norske regerings stilling og holdt sig til den, gør det så ikke en smule indtryk, at den norske statsminister i dag i sin redegørelse til Stortinget siger, at der er et folkeretligt grundlag for anvendelse af magt i denne her situation? Det synes jeg da er ret relevant at vi får at vide. Gør det ikke en smule indtryk, når Socialdemokratiet netop har henvist til Norge?

Kl. 14.20

Jeg vil så bare sige, at for enden af den her debat og for enden af Frank Jensen-sporet synes jeg, det er meget, meget uklart, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet ønsker. Altså man går fra den nuværende situation til en humanitær bistand og til en domstol, men man undlader at forklare Folketinget: Hvor er det, man ønsker at gribe ind med den alternative politik, Socialdemokratiet fører?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Verdenssamfundet skal være enigt, Sikkerhedsrådet skulle have besluttet denne afvæbning, og den afvæbning, der er i gang nu, er i strid med folkeretten. Det er nogle af de udsagn, Socialdemokratiets ordfører er kommet med.

Det, der jo er vigtigt, når den her debat med hr. Frank Jensen er færdig, er, at det står lysende klart for den danske befolkning, hvad svaret er på følgende spørgsmål til hr. Frank Jensen: Forlanger Socialdemokratiet, at den igangværende afvæbning, som man mener er i strid med folkeretten, skal standses nu, eller skal den fortsætte?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Frank Jensen mener, at debatten kører i ring. Det kan jo være, fordi hr. Frank Jensen ikke svarer på de spørgsmål, der bliver stillet; så er man nødt til at stille dem gang på gang.

Det, vi er i gang med at diskutere her i dag, er en afvæbning af Saddam Hussein. Det siger Socialdemokratiet nej til. Socialdemokratiet ønsker Saddam Hussein fjernet, og en sidegevinst ved en afvæbning er, at Saddam Hussein bliver fjernet. Det er derfor svært at se logikken i det, hr.